

นโยบายและมาตรการด้านความมั่นคงอาหารในไต้หวัน

ส่วนการต่างประเทศ

สำนักยุทธศาสตร์การเกษตร วิจัยประเมิณผล และส่งเสริมกิจการพิเศษ

สำหรับไต้หวันซึ่งมีขนาดพื้นที่น้อย มีพื้นที่เพื่อการผลิตทางการเกษตรที่ใช้เป็นอาหารของประชากรค่อนข้างจำกัด การสร้างความมั่นคงด้านอาหารให้กับประชากรในชาติ ถือเป็นนโยบายและภารกิจที่สำคัญของรัฐบาล โดยปัจจุบันมีเพียงข้าว ไข่ และผลผลิตจากสัตว์น้ำเท่านั้น ซึ่งไต้หวันสามารถผลิตได้พอเพียง หรือเกินความต้องการบริโภคของประชากรในประเทศ สำหรับผลผลิตอย่างอื่นจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยมีผลผลิตสำคัญๆ ที่ต้องนำเข้าดัง ตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนการนำเข้าผลผลิตทางการเกษตรของไต้หวัน ปี ๒๕๕๗

ลำดับที่	รายการผลิตผล	อัตราส่วน ปริมาณการนำเข้า ต่อปริมาณ ความต้องการบริโภคทั้งหมดภายในประเทศ (%)
๑	เมล็ดพันธุ์	๑๐๐
๒	น้ำตาลและน้ำผึ้ง	๘๙.๖
๓	พืชอาหาร เช่น ข้าวโพด	๘๖.๑
๔	มันฝรั่ง	๗๗.๑
๕	น้ำมันพืช	๔๙.๐
๖	นม	๒๙.๔
๗	ผลไม้	๑๖.๒
๘	เนื้อสัตว์	๑๔.๒
๙	ผัก	๑๑.๖

โดยหากคำนวณอัตราความพอเพียงด้านอาหารในรูปของปริมาณแคลอรี พบว่าปัจจุบันไต้หวันมีอัตราความพอเพียงด้านอาหารร้อยละ ๓๔.๑ ซึ่งถือว่ามี การปรับปรุงดีขึ้นจากช่วงก่อนหน้าที่เคยมีระดับต่ำสุดในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๓๐.๔ เท่านั้น ทั้งนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะเพิ่มอัตราความพอเพียงด้านอาหารให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยมีเป้าหมายอยู่ที่ระดับร้อยละ ๔๐ ภายในปี ๒๕๖๓

ตารางที่ ๒ อัตราความพอเพียงด้านอาหารของไต้หวันในปัจจุบัน (ในรูปแคลอรี)

ลำดับที่	รายการผลิตผล	อัตราส่วนความพอเพียงด้านอาหาร (%)
๑	สัตว์น้ำ	๑๗๒.๔
๒	ไข่	๙๙.๘
๓	ผัก	๙๑.๒
๔	ผลไม้	๘๗.๗
๕	เนื้อสัตว์	๗๘.๓
๖	นม	๓๑.๔
๗	พืชอาหาร	๒๙.๙
๘	มันฝรั่ง	๒๖.๕
๙	น้ำตาลและน้ำผึ้ง	๑๐.๑

ทั้งนี้ มาตรการสำคัญๆ ที่รัฐบาลดำเนินการ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการสร้างความมั่นคงด้านอาหารให้กับประชากรในชาติ ได้แก่

- (๑) การส่งเสริมให้มีการผลิตทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น เพื่อทดแทนการนำเข้า โดยดำเนินการผ่านวิธีการต่างๆ อาทิ การส่งเสริมให้มีการนำที่ดินซึ่งปล่อยทิ้งร้างมาทำการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งกำหนดชนิดพืชผลที่ต้องเร่งผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า อาทิ ข้าวโพดอาหารสัตว์ ข้าวสาลี หญ้าอาหารสัตว์ มันสำปะหลัง และอ้อย
- (๒) การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการผลิตทางการเกษตร
- (๓) การปรับปรุงจัดระบบการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณสต็อกผลิตผลทางการเกษตรที่มีการนำเข้าในส่วนของภาคเอกชน ซึ่งปัจจุบันไม่มีข้อกำหนดดังกล่าว
- (๔) การให้การศึกษา และรณรงค์ประชากรในชาติให้มีการบริโภคอย่างเหมาะสม เช่น เน้นการบริโภคผลิตผลภายในประเทศ ลดการสูญเสียอาหาร นำกากของเหลือจากการผลิตแปรรูปทางการเกษตร และอาหาร ไปผ่านกระบวนการแปรรูปเพื่อหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น ผลิตเป็นอาหารสัตว์ และเป็นพลังงานจากชีวมวล
- (๕) การจัดตั้ง “คณะกรรมการยุทธศาสตร์ความมั่นคงอาหาร” เพื่อรับผิดชอบกำกับดูแลและบริหารจัดการเรื่องนี้เป็นการเฉพาะ

.....

แหล่งข้อมูล

http://ap.ffa.org/ap_db.php?id=๖๕๕